In Friesland werd een vreemd document teruggevonden: het Oera Linda boek genoemd. Het behandelde blijkbaar de geschiedenis van vroegste Friezen en sprak over een verdwenen beschaving, die niets anders leek te zijn dan de mythische beschaving van Atlantis.

Schatkist uit eigen achtertuin: de Oera Linda manuscripten

In 1867 bracht de scheepstimmerman Cornelis Over de Linden uit Den Helder een verzameling handschriften - die hij van z'n grootvader had geërfd – ter onderzoek naar de archivarisbibliothecaris van Friesland. De handschriften waren in een onbekend letterschrift geschreven en in een taal waarvan men aannam dat het oud-fries was. De eerste die zich waagde aan een vertaling en zijn bevindingen in 1875/76 liet uitgeven, was Dr. J.G.Ottema, conrector en

schrijver van historische werken in Leeuwarden. Dit was het begin van een decennia lang durende polemiek rond het boek, waar degenen die overtuigd waren van de echtheid en het belang van de handschriften fel stonden tegenover anderen die de handschriften afdeden als een grap. Waarbij ene Dr. M.de Jong in 1927 zelfs zover ging dat hij o.a. de dichter Piet Paaltjes aanwees als één van de schrijvers/grappenmakers, met als voornaamste argument dat Piet Paaltjes van 1862 - 1864 predikant van de Hervormde Gemeente in den Helder was geweest. Deze aantijging ligt vanzelfsprekend niet voor de hand daar predikanten niet de intentie hebben om willens en wetens de kluit proberen te bedotten met nephandschriften! We kunnen hier wel eens te maken hebben met het belangrijkste geschreven erfstuk van de noordelijke landen - vergelijkbaar met de "Popol Vuh" van de Maya's en de "Torah" (het bijbelse Oude Testament) van de Israëlieten.

Cornelis Over de Linden (1811-1874) bracht het Oera Linda boek in de openbaarheid.

Over de vertalers en vertalingen

Zoals gezegd was Dr.Ottema de eerste die de handschriften heeft bestudeerd en vertaald, en op basis van zijn vertaling is al het verdere geharrewar ontstaan. Dr.Ottema was een Fries, de handschriften waren in het bezit van een Friese/Westfriese familie, dus Dr.Ottema ging ervan uit dat hij te maken had met een puur Friese overlevering, en dat het hier ging om de kronieken van puur Friese mensen. Dit zorgde voor nogal wat hilarische vertalingen waarin gebeurtenissen die te maken hadden met Griekse plaatsen en personages - zoals ze in de Ilias en Odysee voorkomen - geplaatst werden binnen het kader van de Friese provinciegrenzen.

De tegenstanders namen niet de moeite zelf diepgaand onderzoek te doen en noemden het onecht of een grap op grond van "de wartaal waarin het is geschreven", zoals ene J.Beckering Vinckers in 1876 beweert. Een deel van deze kritiek was begrijpelijk als uitvloeisel van het te beperkte kader waarin was vertaald, en als men deze hele verzameling manuscripten met open geest was tegemoet getreden, waren er vanzelf wel betere vertalingen uitgekomen. Maar de diepere oorzaak dat zovelen, zo intens fel, gingen steigeren ligt in het feit dat we hier te maken hadden met overleveringen die terugvoerden tot ATLANTIS, en de Godsbeleving van deze nazaten van

Atlantis. Dat het over Atlantis ging was al erg genoeg: Atlantis was toch onzin, een mythe, een fabeltje, niet serieus te nemen! Wat echter eind 19e en begin 20e eeuw veel erger was, was dat uit deze stukken een heel eigen godsbeeld naar voren kwam en iedereen in Nederland wist in die tijd met absolute zekerheid dat alleen het Godsbeeld, zoals dat in de Bijbel beschreven werd, de Waarheid was! Bijkomend nadeel was, dat het Frya volk dat hier aan het woord kwam een Matriarchaat had, de vrouwen waren de bestuurders van hun volk. Dat kon natuurlijk ook niet waar zijn, want stond er niet in de Bijbel dat de Man aan het hoofd staat? Je kunt je dus voorstellen dat je van goede - verlichte - huize moest komen om deze informatie met een open geest tegemoet te treden. Alleen al om deze redenen lijkt het me hoogst onwaarschijnlijk dat een christelijk predikant in z'n vrije tijd, voor de grap, dit soort materiaal in elkaar heeft zitten knutselen en voor echt wilde laten doorgaan!

In de jaren kort voor de tweede Wereldoorlog ging er eindelijk iemand met zo'n open geest met de oorspronkelijke manuscripten aan de slag: Jacques Frederik Overwijn uit Dordrecht, die zowel Ingenieur als Drs. Filosofie was. Hij gebruikte de oorspronkelijke vertaling als leidraad, maar corrigeerde en amendeerde hem naar eigen bevinden aan de hand van de oorspronkelijke manuscripten

Jill van Maasdijk

en publiceerde z'n eerste druk in 1941. Vervolgens dook hij actief het verzet in, werd hoofd van de verzetsgroep "Wim" in Dordrecht, en werkte samen met de geallieerden, waarvoor hij na de oorlog vele onderscheidingen in zowel Nederland als België ontving. Na de oorlog nam hij het Oera Linda boek weer ter hand en ging nogmaals met een stofkam door het materiaal en corrigeerde en amendeerde opnieuw aan de hand van tal van nieuwe gegevens die na de bezetting vrij kwamen. Deze bevindingen kwamen als een tweede druk in 1951 op de markt. Dit is volgens mij de laatste maal dat iemand die wetenschappelijk was geschoold, en met een zeer brede eruditie en open geest, serieus wetenschappelijk onderzoek op deze teksten heeft losgelaten.

Het gaat namelijk niet alleen om een recht voor z'n raapse decodering van de schrifttekens, maar vooral ook om vergelijkend taalonderzoek. Zowel in de breedte - n.l. hoe de verschillende talen aan elkaar verwant zijn - als in de diepte, hoe talen in de loop der eeuwen veranderen en klanken verschuiven. Een bijkomend probleem was dat de manuscripten in de loop der vele eeuwen steeds maar weer overgeschreven werden, omdat de manuscripten te oud of te onleesbaar werden; hierdoor slopen er schrijffouten in, of hele nieuwe woorden, omdat de oude woorden soms niet meer begrepen werden, maar de algehele strekking wel. Ook deze verschuivingen heeft Overwijn bestudeerd en juist hierdoor kon hij zien hoe de reis- door-de-tijd van de handschriften verlopen was. Zijn grootste kracht lag echter in de durf Atlantis en de Val van Atlantis gewoon als feit te erkennen, hierdoor hoefde hij zich niet in allerlei onmogelijke bochten te wringen om tot een zinvolle vertaling te komen. Voor hem waren het niet de kronieken van het Friese volk, maar gewoon wat er stond: de kronieken van de nazaten van één van de drie Atlantis volkeren - de Frya's!

De overleveringen van de Frya's

Overwijn heeft z'n boek als volgt ingedeeld: I) de Inleiding, II) het Oera Linda boek zelf, III) de Kritische Toelichtingen en IV) de Algemene Index. Deel II, het Oera Linda boek zelf, bestaat dan weer uit een aantal verschillende handschriften, die in verschillende tijdperken geschreven zijn en over verschillende zaken handelen. Ook is duidelijk dat er in ieder geval een aantal kronieken, die elders met name genoemd worden, ontbreken. Dit maakt het boek niet makkelijker leesbaar; wat ik dus hier zal doen is een deel van de overweldigende hoeveelheid informatie, commentaren en taalkundige uiteenzettingen, samenvatten tot een lopend verhaal. Ik zal daarom zijn bevindingen m.b.t. deze geschriften behandelen als "de beste waarheid tot nu toe".

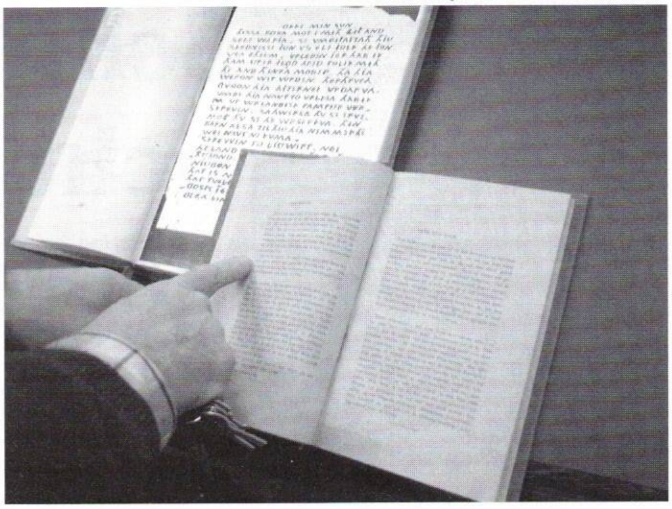

De eerste pagina uit het Oera Linda boek: zowel in de originele versie (links), als in de Friese en Nederlandse vertaling (rechts).

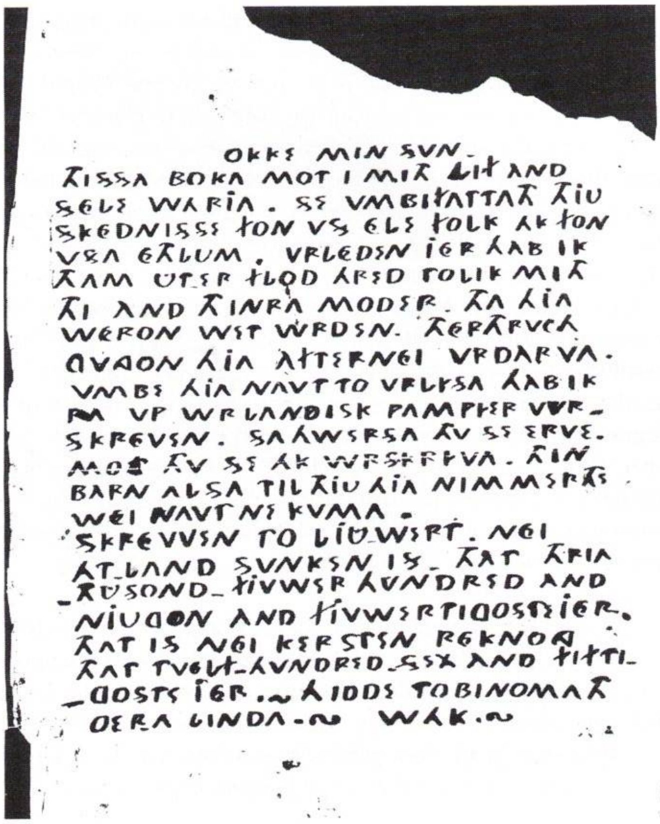

Er was eens.....

...het grote bloeiende rijk Atlantis. Atlantis was een eilandenrijk in, wat we nu, de Atlantische Oceaan noemen. Het bestond uit zeven eilanden; zij noemden het zelf de "zeven heilige eilanden". Deze eilanden werden bewoond door drie genetisch verschillende volkeren:

De Maya's - voorlopers van alle Noord en Zuid Amerikaanse indianen volken. De Akkadi - voorlopers van alle Semitische volken. De Frya's - (ook Thuliërs of Hyperboreanen genoemd) blond en blauwogig en voorlopers van de noordelijke Europeanen.

Het woord Atlantis is Grieks en terug te voeren tot het Frya-woord Atland, wat weer afkomt van het Maya-woord Aztlan, dat "eiland" betekent en wat ook de aanduiding was voor de hoogste kaste van alle drie de volken; n.l. de prinsen, hoge edelen, hoogste priesters en priesteressen en de geleerden. Deze toplaag werd Atlantiden genoemd, de rest van de bevolking heette gewoon Maya's, Akkadiërs en Thuliërs. Ondanks de genetische verschillen en verschillen in cultuur, leefden en werkten deze drie volkeren harmonisch samen, hoogstwaarschijnlijk ook omdat ze een gemeenschappelijke vijand hadden: de stammen der Thursten. Deze Thursten waren volgens de

overleveringen buitengewoon agressief en werden geleid door magiërs die aan zwarte magie deden. (Vergelijk de "Zonen van Belial" in de geschriften van Edgar Cayce).

In ± 11.500 v.Chr. lukte het de Atlantiden eindelijk de Thursten te verjagen naar de noordelijke gebergten van Atlantis, met wapens die zowel mechanisch als door middel van de geest tot ontploffing gebracht konden worden. Deze wapens konden alleen door de heersende kaste gebruikt worden. Hierna volgde een duizendjarig rijk van vrede, de mooiste periode in de menselijke geschiedenis: het paradijs - zoals dat in vele overleveringen tot ons is gekomen. Paradijs staat voor Para-Dis, Para-Thys, wat "bij-God" betekent. Men volgde de "Goddelijke Wet van de Ene". Dit paradijs werd

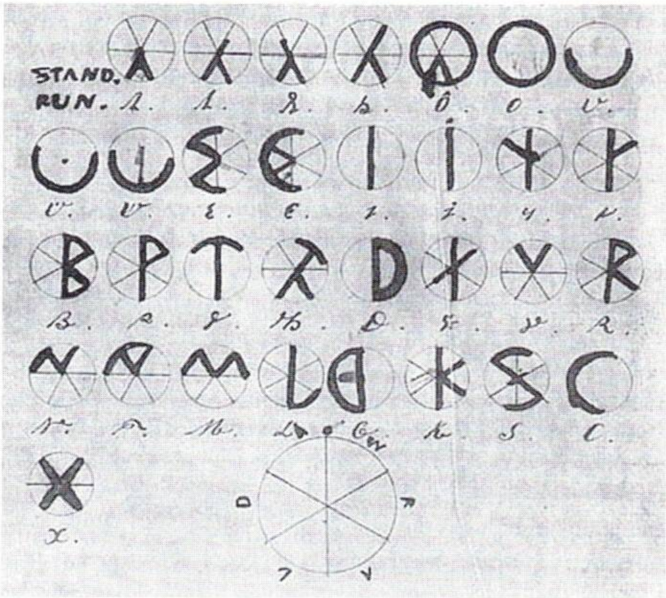

Uitleg van de samenstelling van de letters die in het Oera Linda boek gebruikt zijn.

rond 10.500 v.Chr. wreed verstoord toen de Thursen terugkwamen en door list en bedrog een deel van de geheime wapens in handen kregen.

Geografie en bevolking

De wereld vóór de grote rampen zag er heel anders uit dan nu, de polen stonden op andere plaatsen, de Middellandse Zee bestond nog niet in die vorm, de Sahara was nog zee, Australië was nog verbonden met Zuidoost Azië en Lemurië lag in de Stille Oceaan. De Atlantische eilanden lagen echter op dat deel van de aardkorst dat nu Atlantische Oceaan is. Het waren enorme eilanden waar miljoenen mensen woonden. De Thuliërs (Frya's) waren het grootste volk en bewoonden de meest noordelijke eilanden. De Maya's bewoonden de centrale eilanden en de Akkadiërs de zuidelijkste.
Zo waren er:
Poseidon, het land waar de krijgers woonden.
Ogygia, wat "Lustoord" betekent, was geheel Thulisch en bevond zich naast Ierland.
Thethys, "Wereldmoeder", was geheel Maya en lag ongeveer ter hoogte van de Kanarische Eilanden en Madeira.
Gadèris, wat "Vreugdevuurland" betekent, lag ter hoogte van de Kaap Verdische Eilanden.

En dan de Kronos-landen, de drie eilanden waar de geleerden en priesterkaste leefden:
Mü - dit was het meest centrale eiland en hier stond ook de oppertempel "Ourobouros" bovenop een gigantische piramide met afgevlakte top. Dit eiland was geheel van de Maya's.
Elohim - dit was het land van de Akkadische wijzen.
Perfúrè - was het land van de Thulische wijzen.
De namen van deze drie eilanden betekenen ieder in hun eigen taal "Land der rijpste (hoogste) wijsheid".

De Maya wijzen waren het meest religieus gericht en ook "tijd" was hun speeltje. De Akkadi wijzen waren meer algemeen theoretische geleerden en sterrenkundigen en de Thulische wijzen bedreven de toegepaste wetenschappen; zo was alles met betrekking tot de zeevaart, krijgskunde, wapenfabricage - waaronder de geheime wapens - hun terrein.
De Thuliërs waren als enige van de drie volkeren een Matriarchaat. De vrouwen hadden de hoogste bestuurlijke en religieuze functies. Wel hadden ze in tijden van oorlog mannelijke veldheren, die wel de naam koning droegen, maar die rapporteerden aan, en onder bevel stonden van, de "Volksmoeder", zoals ze hun hoogste leidster noemden.

Frya was de volksmoeder van voor en na de ramp. Alle leidende vrouwen deden vrijwillig afstand van het huwelijk, om zich beter te kunnen wijden aan dienstbaarheid aan het geheel. De Maya's hadden een verlicht patriarchaat, de hoogste seculaire leiding lag bij de mannen, maar binnen het priesterschap waren er vele hoge priesteressen. De Akkadi hadden een volledig patriarchaat, zowel seculair als religieus. De Atlantiden konden enorme hoge leeftijden bereiken, zoals ook te zien is in de lijsten van de aartsvaderen uit de Bijbel (nagelaten kronieken van de
Akkadi). Of dit fenomeen beperkt bleef tot de hoogste kasten en of dit natuurlijk, danwel met vergevorderde technologie, bereikt werd is niet duidelijk.

Voorafgaand aan de ramp

De Akkadi en Maya priesters hadden de ramp al eeuwen van te voren voorspeld, het was namelijk een interplanetair fenomeen en de sterrenkundigen van de Akkadi en "Tijdskijkers" van de Maya konden samen met redelijke nauwkeurigheid voorspellen wanneer dit zou plaats vinden. Er waren dus door alle drie de volkeren al kolonies gesticht - op plaatsen die volgens hun berekeningen minder zwaar zouden worden getroffen - waar men naar kon evacueren. Maar al hun zorgvuldig gemaakte plannen werden overhoop gegooid toen het de Thursten was gelukt een deel van de geheime wapens in handen te krijgen. Een groot deel van de hogere Atlantide kaste van alledrie de volkeren, week voor deze bedreiging uit naar Egypte, waar al een kleine kolonie van Maya's bestond, die daar langs de rivier de Nijl een aantal (wat wij zouden noemen) kloosters hadden gesticht en nadien begonnen met de piramide bouw. Gaandeweg trokken de besten weg uit Atlantis, vooral de Maya's, die naar de Yucatan en verder Midden en Zuid Amerika trokken. Het laatst zijn de Thuliërs vertrokken, zij

Blonde, blauwogige "volksmoeder" en Ascended Master "Frya", met schild en zwaard als teken van haar strijdbare beschermende taak

waren immers het zeevolk, die of aan de kusten of zelfs óp hun schepen woonden, zij hadden met hun schepen een grotere vrijheid van beweging. De Akkadi trokken vooral mee met de Maya's, maar zijn in Afrika hun eigen weg gegaan en veelal doorgestroomd naar Azië, waar ze onder allerlei namen zoals Sumeriërs en Akkadiërs bekend zijn geworden. De Thuliërs (Frya's) hadden al koloniën gesticht in het gebied van het oosten van de Middellandse Zee: Phoenicië, Karië en plaatsen in Griekenland. Verder zijn ze vooral naar de noordelijke kustlanden van Europa gevlucht.

De ramp kwam uiteindelijk in ± 9.600 v.Chr. en de eeuwen voor de ramp zagen een steeds groter verval; er woede een voortdurende strijd en de Thursen met hun zwarte magie en gestolen wapens veroverden meer en meer grond, daarbij de andere drie volkeren, waar ze konden, tot slaven makend. Meer en meer van de hogere wijzen en priesters vluchtten weg met medeneming van alle kennis en wetenschap. Lagere priesters werden gevangen genomen door de Thursen en vele Atlantieërs sloten zich uit opportunistische beweegredenen bij hen aan. De Thuliërs hebben veelal tot het laatst gevochten en de intense haat en afkeer tegen slavernij, die je in de latere geschriften van de Frya koloniën vind, stammen ongetwijfeld uit deze periode. Over deze strijd van het Licht tegen het Donker heeft Edgar Cayce veel materiaal in z'n readingen doorgegeven; hij noemt het de strijd van de "Kinderen van de Wet van de Ene" tegen de "Zonen van Belial".

Vooral uit deze laatste periode van vlak voor de ramp, en de opbouw periode na de ramp, zijn ons een aantal namen van vooraanstaande leiders bekend. Zo was er een koning van een van de eilanden die Kronos heette. Natuurlijk de volksmoeder der Thuliërs "Frya", en dan weten we dat de Thulische schildmaagd Athena (met voorvoegsel Pallas = licht van huid/haar) de troepen aanvoerde bij de verdediging van de koloniën in het oostelijk deel van het Middellandse Zee gebied tegen de Thursen, die inmiddels het eiland Poseidon in bezit hadden. Een prinses en hoge priesteres van Mü, Isis, leidde samen met haar broer en echtgenoot Osiris de Egyptische kolonie. In de Maya traditie worden zij Mo en Koh genoemd. Een andere Maya priesteres/prinses, Ix genaamd, leidde de Yucatan kolonie. Apoël (= Apollo in de Griekse overleveringen) was een priester/wijze die afkomstig was uit de Hyperboreeën (Thulisch land). En Odysseus was een Thulische veldheer/koning, die te enigertijd weer vocht om de Griekse koloniën te beschermen. Homerus heeft in de Ilias en Odyssee veel van de orale overleveringen over deze woelige periode bij elkaar trachten te brengen. Het is dus niet zo gek om te denken dat veel van de goden van de klassieke oudheid, aan beide zijden van de Atlantische Oceaan, overleveringen zijn van laatste grote Atlantische leiders in de koloniën. Waarbij dan met grote waarschijnlijkheid gezegd kan worden dat de alleroudste Griekse goden, Thulische Atlantiden waren - n.l. voordat er ook maar sprake was van Helleense Grieken, waren dit allemaal Thulische koloniën!

Blonde, blauwogige Ascended Master "Athena", met helm, als teken van haar strijdbaarheid en het Atlantische "Tau" teken, oftewel "Ankh".

Atlantis in Egypte

De Egyptische kolonie is na de ramp het meest ongedeerd gebleven. De grootste en meest uitgebreide Atlantis archieven werden hier bewaard en uit de Atlantische inwijdingen, die hier zo goed mogelijk in stand werden gehouden blijkt ook dat kennis van deze archieven tot de mysteriën behoorde; dit was de "Isisgraad". Vele grote wijzen uit de klassieke oudheid zijn in deze "Isisgraad" ingewijd; waaronder Plato en z'n vader Solon, Pythagoras, Herodotos de geschiedschrijver, Sophokles, Apuleios en vele anderen. Mozes, die door de opperpriester Manétho was ingewijd, droeg de Egyptische naam Osarsiph. Osar wil zeggen "alle graden" en Siph betekent "staf of scepter".
Ook het meest heilige Atlantische symbool van de "Wet van de Ene", het "Tau" teken - of zoals wij het noemen de "Ankh" - is door de Egyptische traditie behouden gebleven. De hogepriester Manétho heeft de koningslijsten samengesteld. Daarin zien we dat Osiris en Isis ongeveer 450 jaar lang over Egypte hebben geregeerd, we weten nu dat dit rond en na 9.600 v.Chr. geweest moet zijn. Dat betekent dat de Goden/koningen die vóór hen regeerden -en waar zij vanaf stamden - Atlantische koningen van het eiland Mü geweest moeten zijn. Dus de Egyptische goden die in deze koningslijst voorkomen: n.l. als eerste Ptah, dan zijn zoon (Amon)-Ra, Ra's zoon Shu en diens gemalin Tefnut, Shu's zoon Geb en gemalin Nut, waarvan Osiris en Isis weer de kinderen waren, waren allemaal Atlantiden!

De Ondergang van Atlantis

In veel overleveringen wordt als reden voor de Val van Atlantis gegeven dat de Atlantiërs door God gestraft werden voor hun wandaden. Gezien de geschiedenis van de laatste eeuwen voor de ondergang, waarin de Thursen (Zonen van Belial) zo'n belangrijke rol hebben gespeeld is het begrijpelijk dat de onwetende massa dit zo heeft geïnterpreteerd. Maar de grote ramp waarbij een groot deel van het eilanden rijk verging had een veel prozaïscher reden; n.l. een komeetstaart kwam in aanraking met dat deel van de planeet!

Volgens de overleveringen bezat Venus nog een komeetstaart, de sluier genoemd. De Akkadi en Maya priesters hadden berekend

dat zij deze staart op een bepaald moment los zou laten en dat dit, gezien de respectievelijke banen van de Aarde en Venus rond de Zon, hoogstwaarschijnlijk hun gebieden zou treffen. De Aarde werd verschroeid en vervormd, toen deze komeetstaart haar raakte.

In het Troana manuscript van de Maya's wordt het als volgt beschreven: "In het zesde jaar Kan, op de 11e Muluk in de maand Zak, vonden verschrikkelijke aardbevingen plaats, die onafgebroken tot de 13e Chuen aanhielden. De streek der Slibheuvels, het land van Mü, was het slachtoffer. Tweemaal werd het omhooggeheven en plotseling was het daarop 's nachts verdwenen. De zee werd voortdurend door vulkanische uitbarstingen opgestuwd. Daardoor verzonk het land binnen een zekere grens meermalen op verschillende plaatsen, om zich dan weer op te heffen. Eindelijk begaf de oppervlakte het en werden tien landen van elkaar gereten en verstrooid. Niet bestand tegen de geweldige golvingen der Aarde, verzonken zij met hun 64 miljoen inwoners. Dit geschiedde 8060 jaar voor het schrijven van dit boek." Het Troana manuscript is ± 1500 v.Chr. geschreven, dus de datum die de Maya geven ligt rond 9560 - 9600 v.Chr. Solon de Atheniër, die door Manétho was ingewijd, zegt dat het laatste Atlantische eiland Poseidon, gedurende de oorlog tussen de Atlanten (Thursen) en de Atheniërs (Thulische koloniën) verging, ongeveer 9000 voor zijn eigen tijd. Solon leefde ongeveer 600 jaar v.Chr. Dat geeft 9600 v.Chr. Dit levert een mogelijk verschil van enkele decennia, wat wel zeer nauwkeurig te noemen is voor twee zo ver van elkaar verwijderde bronnen.

Toen Venus haar staart kwijt was betekende dit ook een verandering in haar baan rond de Zon, wat weer invloed had op de poolstand van de Aarde, omdat het interplanetaire evenwicht was verstoord. Venus is dicht genoeg bij om zo'n invloed op de Aarde te hebben, maar haar massa is niet groot genoeg om dit in korte tijd te doen. Daarvoor zijn eeuwen nodig geweest en de verschuiving van de polen heeft zich schoksgewijze voorgedaan, volgens de kwantum theorie van Planck. Elk van die schokken waren voor de Aarde rampen van grote orde. Volgens Overwijn hebben deze rampen zich in 9600 v.Chr., 4225 v.Chr, 2623 v.Chr. en 1660 v.Chr. voorgedaan. De zondvloed van de Bijbel zal zich waarschijnlijk in 4225 v.Chr. hebben afgespeeld toen de landbrug van de Bosporus doorbrak en het water van de Middellandse Zee zich in het achtergelegen lagere land stortte en de Zwarte Zee creëerde. Tijdens deze ramp gingen ook de laatste restanten van het Atlantische land verloren.

Lemurië

In de annalen van het Frya volk wordt weinig gezegd over Lemurië. De bevolking van Lemurië bestond ook uit drie volkeren; n.l. de Zwarten, de Gelen en de Grauwen, plus een merkwaardig fenomeen: Blanke Reuzen, waartegen de Atlantiërs vochten. De Zwarten zijn de voorlopers van de neger rassen, de Gelen van de Mongolische rassen en de Grauwen van de Maori's en aborigines. Tibet heeft in hoofdzaak de tradities en archieven van Lemurië bewaard.

Na de ramp

Alleen al op het eiland Mü vergingen 64 miljoen mensen. Nu was Mü het centrale eiland, de kern waarom het rijk draaide, dus dit zal zeker het meest dicht bevolkt geweest zijn. Maar 64 miljoen mensen is ongeveer het inwonerstal van Engeland, dus dit was een ramp in de orde van grote of half Europa in enkele dagen zou worden weggevaagd. De restanten van de gevluchte intelligentia en hogere kaste waren verstrooid en moesten zo goed en zo kwaad als het ging opnieuw beginnen: de Maya's voornamelijk in Yucatan en in Egypte, de Akkadi in delen van Afrika, Egypte en Azië, en de Thuliërs langs de kusten van Noord Europa en in Griekenland en de westkust van Klein Azië. Hier beginnen de tradities en overleveringen sterker uit elkaar te lopen. De Maya overleveringen vinden we terug in de Popol Vuh en andere geschriften en in de Egyptische tradities. De Akkadi tekenden hun ervaringen op in de kronieken die we in het Oude Testament gebundeld zien en de Thuliërs begonnen zich het Frya volk te noemen en tekenden in eerste instantie hun wetten, tradities en overleveringen op, op de muren van de burchten, die ze overal bouwden. De volksmoeder Frya leidde haar volk nog steeds na de ramp en toen zij zag dat alles enigszins gesetteld was, riep zij hen bij elkaar en gaf hen de leefregels en wetten en benoemde ene Fästa tot haar opvolgster en "Eremoeder" en vervolgens ascendeerde ze. In de tekst staat het als volgt:

"Uitverkoren Frya. Toen zij dit gezegd had, beefde de Aarde, als Wr.alda's (God's) zee. Flemlands bodem zonk allengs onder haar voeten weg, de lucht werd zwart en geelgroen van het tranen storten en toen men naar de moeder omzag, was zij allengs opgerezen tot haar waakster. Toen ten laatste sprak er donder uit de wolken en de bliksem schreef aan het luchtruim: waak!
Vèrziende Frya. Het land, waarvan zij was opgevaren, was nu een stroom en behalve haar tekst was alles daarin bedolven, wat van haar handen gekomen was."

De kronieken beginnen dus met de wetten die Frya het volk gaf en handelen verder over de reizen, oorlogen en verdere handelingen van het Frya volk door de eeuwen heen. Net als bij de Maya's en de Akkadi werden de kronieken als hun kostbaarste bezit behandeld en met het leven verdedigd. Omdat de Frya's een zeevarend volk waren, heeft deze informatie zelf ook een wereldreis gemaakt, als volgt: Atlantis - Karië - Griekenland – Toerdetanië - Ierland - Wales - Bretagne - Jutland - Kuinder (Friesland) – West Friesland, waar het in de vergetelheid raakte. De taalinvloeden die we in de verschillende geschriften kunnen vinden zijn - in willekeurige volgorde omdat dit per manuscript verschilt - Oud Keltisch, Oud Noors, Kimbrisch of Bretons, Algemeen Keltisch, Juts, Deens,

Noord en West Fries, Angelsaksisch en Mid Fries, Oud en Nieuw Saksisch, Oud en Nieuw Nederlands en lichte sporen van Duits en Engels. Deze sporen zijn er door het alsmaar weer overschrijven ingekomen, ieder van de kopiisten drukte onwillekeurig z'n eigen stempel op zijn kopie, want het waren geen geleerden die zich strikt aan de letter hielden, maar leken.

Atlantis herrijst

Volgens profeten, waaronder Edgar Cayce, zou het verloren land Atlantis weer boven komen in deze, de "Eindtijden". Dat dit niet simpelweg fysiek gebeurt, maar vooral spiritueel en in steeds meer vrij komende informatie is duidelijk. We wachten als het ware met ingehouden adem tot de oudste archieven in Maya landen (volgens de onderzoekers John van Auken en Lora Little zouden die zich in de Piedras Negras vindplaats in Guatemala bevinden) en/of de Atlantis archieven onder de Grote Piramide gevonden worden. Tot die tijd is "Edgar Cayce on Atlantis" geschreven door Edgar Evans Cayce en uitgegeven door Warner Books, New York in 1968, een aanrader. Deze informatie is bij elkaar gebracht uit de "akasha-readings" die Edgar Cayce voor z'n cliënten deed.

Dit artikel is beperkt tot de Atlantis informatie die de auteur in het Oera Linda boek heeft kunnen vinden. Mocht u geïnteresseerd zijn in de rest, probeer dan het boek van J.F.Overwijn, "Het Oera Linda Boek", tweede druk 1951, uitgegeven bij Schefferdrukkerij te Dordrecht, via de Centrale Bibliotheek te lenen. De auteur is in het bezit van fotokopieën van de eerste vertaling van Dr.Ottema en de "Kanttekeningen bij het Oera Linda Boek" van Mr.G.J.van der Meij, waarin het onderzoek van Dominee Halbertsma, plus enkele polemieken over de handschriften behandeld worden. Hiervoor kunt u contact opnemen met de auteur.

Bent u in het bezit van een van de versies van het Oera Linda boek, en wilt u er afstand van doen, dan houdt de redactie van Frontier Magazine zich van harte aanbevolen om het boek tegen vergoeding van u over te nemen.

©2002 Jill van Maasdijk. Met toestemming overgenomen uit "Shield of the Command Newsletter". E-mailadres: jillvanmaasdijk@chello.nl

Waar is het Oera Linda boek

Ter voorbereiding op een vervolg artikel over het Oera Linda boek zijn een aantal redactie medewerkers van Frontier Magazine onlangs naar Leeuwarden afgereisd om meer over het mysterieuze boekwerk te weten te komen. Het originele Oera Linda boek ligt opgeborgen in een kluis van de "Provinsjale Bibliotheek fan Fryslan" te Leeuwarden, maar, zo werd ons verteld, kon niet bekeken worden vanwege de slechte staat waar het in verkeerd. Wel ligt een kopie van het Oera Linda boek ter inzage voor nadere studie, zowel in boekvorm als op microfiche waar fotokopieën van gemaakt mogen worden. Zeer opmerkelijk is wel dat de bilbiotheek niet in het bezit is van een foto van het Oera Linda boek. Als je in het bezit bent van een bijzonder kunstwerk dan ligt het voor de hand dat je daar op z'n minst een foto van hebt. In het geval van het Oera Linda boek ligt het kennelijk iets anders. Vanwege het omstreden karakter van het boek lijkt de 'Provinsjale Bibliotheek fan Fryslan' niet echt te wachten op publiciteit rond het boek. De komst van 3 geïnteresseerden tegelijk bij de bibliotheek deed de medewerkers enigszins terugdeinzen; blijkbaar was men bang dat er weer een publiciteitsgolf rond het boek zou ontstaan. Sinds de ontdekking van het boek in 1867 zijn er aan aantal pieken geweest in de belangstelling voor het Oera Linda boek. De laatste lag vlak voor en tijdens het begin van de Tweede Wereldoorlog. Wellicht dat de volgende golf er aan zit te komen: Willem Hietbrink komt binnenkort met een eigen interpretatie van het Oera Linda boek uit evenals Goffe Jensma, medewerker van de Fryske Akademy. In een van de komende nummers van Frontier Magazine zullen we u meer achtergrondinformatie betreffende het Oera Linda boek vermelden. (Eric Jolms)

Nederlandse graancirkels

Meer informatie over Nederlandse graancirkels vanaf 1590 tot heden kan men vinden op: WWW.DCCA.NL Het Dutch Crop Circle Archive (DCCA) is opgericht door de Stichting PTAH in samenwerking met de DCCCS (Dutch Center for Crop Circle Studies) en diverse Nederlandse graancirkelonderzoekers. Het Dutch Crop Circle Archive is het meest uitgebreide en complete archief van Nederlandse graancirkels.

Graancirkelmeldpunten:

Stichting PTAH – 06-15234288 E-mail: ptah@wanadoo.nl
Frontier Magazine – 0228-324076 E-mail: info@fsf.nl
DCCCS – 040-2483716 E-mail: Eltjo.Haselhoff@planet.nl

Nulpunt-energie (ZPE)

De groep van enthousiaste onderzoekers en uitvinders groeit gestaag.
Via de nieuwsgroep nulpunt-energie@yahoogroups.com houdt de groep contact met elkaar.
Leerzaam en uitdagend. Wilt U meer weten lees dan "het laatste nieuws"
website http://www.nulpuntEnergie.net/

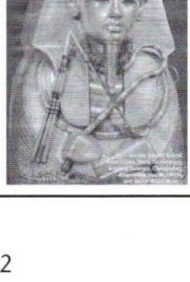

New Frontier

De nieuwste catalogus van Frontier Sciences Foundation is er ! Honderden nieuwe boeken en video's, allemaal met cover en inhoud gepresenteerd, zodat gemakkelijk en precies de keuze gemaakt kan worden welke boeken u interesseren... en uw hersenen in de komende weken en maanden zullen voeden met nieuwe informatie.

Informeer bij: Frontier Sciences Foundation, Postbus 372, 8250 AJ Dronten
Tel: 0321-380558, fax: 0228-312081, E-mail: info@fsf.nl
Bestellen kan binnenkort opnieuw via het Internet: http://www.fsf.nl